

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Praesentis Arianorum maledicentiae, ex Eusebij Caesariensis Episcopi
libris increpatio. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

*Præsentis Arianorum maledicentiæ, ex Eusebii
Casariensis Episcopi libris increpatio.*

C A P. XIII.

Quod autem vox Consubstantiale non sit noua, neque à patribus id temporis Nicææ congregatis inuenta, sed antiquitus à maioribus ad posteros deducta, Eusebius locuples testis est. Quinetiam quod omnes tum in vnum coacti communi consensu fidem illic expositam approbarint, idem author non in eadem solum epistola, verum etiam alio in opere, in quo vitam Constantini magni summis laudibus effert, manifestò ostendit. Sic enim scribit. Hic ista latino sermone, altero eadem interpretante, locutus, sermonem omnem deinceps concilii præsidibus tradidit. Ibi tum alii vicinos accusare cœperunt: alii & pro se respondere, & crimen in aduersarios deriuare. Cum igitur multa essent ex vtraque parte proposita, magnaque controuersia in ipso disputationis ingressu concitata, Imperator toleranter ac placidè omnibus animum attendere: studio acri prolatas sententias sensim excipere: vicissim ferre opem vtrique disceptantium parti: eos magna cum contentione digladiantes, paulatim reconciliare: conferre cum singulis comiter & benignè sermonem: Græcoque vtens sermone, (nam ne huius quidem linguæ ignarus fuit) suauis & dulcis erat: aliis persuadere, alios sermone lenire, alios, qui diserte dixissent, collaudare, omnes denique ad concordiam reducere contendebat: vsque eo, vt tandem eos in omnibus rebus, quæ in quæstionem aliquando venissent, tunc conspirantes animis, tum opinionibus adeo consentientes redderet, vt non modò concors fides inter eos vigeret, sed etiã vnum idemque tempus in salutari festo Paschatis celebrando obseruandum ab omnibus concederetur. Iam verò, quæ erant communi omnium sententia decreta, cuiusque manu subscripta fuerunt, & in commentarios relata. Ac paulo infra, ista quoque addit. Cum hæc ad hunc modum essent constituta, omnibus fecit potestatem ad sua domicilia reuertendi. Illi lætitia gestientes, redierunt. Cum illi, hoc modo qui propter dissentientes opiniones longo quasi interuallo ab se

ab se mutuò diuulsi erant, tanquam in vnum corpus essent, denuò coagmentati, deinceps vna apud omnes viguit sententia, ipsius Imperatoris consensu confirmata. Proinde Imperator de prospero rei euentu lætus, illis, qui concilio ne utiquam interfuissent, per literas fructum eiusdem vberem præbuit: populoq; vniuerso cum per agros, tum per ciuitates disperso, ingentem pecuniæ vim distribui mandauit: sic festum diem ad recolendam vigesimi anni regni sui memoriam celebratum cohonestauit. Quocirca Ariani, quamuis aliis patribus contradicere haud impium esse censeant, huic tamen, quem admirari ac suspicere solêt, cum fidem Nicææ expositam omnium cōsensu approbatam doceat, fidem adhibere debent. Quinetiam cum suorum ipsorum patrum quoque opiniones impugnent, deberent tamen, vbi turpissimam Arii mortem & plane horribilem intellexerint, omnibus viribus, vt dicitur, impiam doctrinam ab eo in lucem editam fugere. Verùm quoniam verisimile est modum eius mortis non omnibus cognitum esse, idcirco ipse equidem, qualis fuerit, explicabo.

De Arii morte ex Athanasij Epistola.

C A P. XIII.

ISTE Arius diu Alexandriæ commoratus, tametsi denuò conuētus ecclesiasticos petulanter infectari studuit, tamen simulauit se impiam suam doctrinam abijcere, & fidei formulam à patribus editam amplexaturum pollicitus est. Verum vbi neque diuino illi Alexandro, neque Athanasio, qui eiusdem cum in episcopatu, tum in officiis pietatis exequendis successor fuit, persuadere non potuit, rursus opera ac studio Eusebij Nicomedensis adiutus, Constantinopolim prope contendit. Quas autem res, cum eò venisset, molitus fuerit, & quam sententiam à Deo iusto iudice exceperit, illustrissimus Athanasius in literis, quas scripsit ad Apionem disertè exponit: quarum literarum eam partem, quæ ad has res pertinet, in historiam includam, quæ ita habet. Quamquam ipse non eram tum Constantinopoli, cum Arius mortem oppetebat, Macarius tamen presbyter, rem, vt gesta est, mihi accuratè narrauit.